

BIBLIAI KULCSOK

Bor Ferenc

Ságvár, 2012. 08. 21.

Mai tanítás címe: KULCSOK. Ha *fizikai síkon* tekintjük a kulcsokat, akkor azzal lehet ajtókat, zárat *megnyitni*, illetve *becsukni*. Ahhoz, hogy ide a terembe bejőjünk, szükséges, hogy valakinek legyen kulcsa hozzá. A gyülekezet szervezőjének van kulcsa hozzá, ami gyakorlatilag egy *hatalmat ad* a számára.

A kulcs birtokosa az egy bizonyos hatalommal felruházott személy. Nem tehet meg mindent, a gyülekezet szervezője, azért mert van kulcsa. Nem építheti át az osztálytermet, de beengedhet bennünket. A végén pedig bezár.

De gondoljatok pl. egy börtönre. Egy börtönőrnek is hatalma van, hogy embereket bezárjon, és szükség esetén valamiért kiengedjen. Lehet, hogy meghallgatásra, tárgyalásra vagy látogatója van, de ő egy bizonyos *hatalommal bír* a rábízott emberek felett. Azt hiszem, hogy ez a kulcs kérdése így érthető a fizikai síkon.

Szellemi síkon a kulcs értelme, a kulcsnak a jelentése az, hogy *megtiltunk*, vagy *megengedünk* valamit. Tehát a tiltás vagy engedés. Ez hasonló, ha visszamegyek megint a börtönörhöz, ő is megtilthatja a rabnak, hogy kijöjjön, vagy megengedheti, hogy kijöjjön. A görögben a *kulcs* és a *hatalom* fogalmak szorosan *összefüggnek*. A kulcs az *jogot* és *hozzáférést* ad a kulcs birtokosának.

És mi *megkaptuk* a menny királyságának a kulcsait, és mi örökös *birtokosai* vagyunk ennek a kulcsnak. Egyébként a kulcs *birtoklásáig* van az illetőnek hatalma. Tehát a börtönőr elmegy nyugdíjba, és a kulcsokat leadja, onnantól már nincs hatalma az ajtó illetve a fogvatartottak fölött.

A *bibliai kulcs*, ami nem egy fizikálisan fogható kulcs, ez a mennyből jön, *kijelentés* formájában. Tehát a mennyből kapjuk a *kulcsokhoz*, a kulcsok *működtetéséhez* szükséges kijelentést.

Ésaías 22:22-be kezdjük az igeolvasást. Itt, az ószövetségben is láthatjuk, hogy Isten akarata az, hogy a kulcsokkal az Ő népe tudjon bánni.

S az ő vállára adom a Dávid házának kulcsát, és amit megnyit, senki be nem zárja, és amit bezár, senki meg nem nyitja. Ámen.

Ez egy *hatalom*, egyértelműen látszik. Az ószövetségben is látjuk Isten akaratát a kulcsokkal kapcsolatban. *Próféciában* szokott elhangzani, hogy „néked adom a Dávid kulcsait”, vagy „néked adom a menny királyságának kulcsait”. És hogyha valaki ilyet kap próféciában, akkor az *hatalmat* jelent. Tehát hatalmat kaptál egy bizonyos területen. Hatalomról szól a kulcs.

A mai alkalom próféciával kezdődött. Ezt úgy hívják a keresztény nyelvezetben: *kis prófécia*. Nem a próféta hivatala, mint Chuck Flynn szolgálata, akit sokan ismertek, hanem mint *szellemi ajándék*, az 1 Korinthus 12. szerint működik, és igazából minden hívőnél működhet, ahogy a Szellem akarja.

Lapozzunk el a **Jelenések 1:18**-hoz, és megnézzük az újszövetségben, hogy hogyan néz ki ez a *kulcs* kérdés.

És az élő: pedig halott voltam, és ímé, élek örökkön örökké Ámen. És nálam vannak a pokolnak és a halálnak kulcsai. Hallelúja.

Ki mondja ezt? Jézus mondja. Mit mond? Hogy *nálam* vannak a *pokolnak* és a *halálnak* kulcsai. Hallelúja. Még egyszer mondjuk, hallelúja! Így igaz. Ha most Jézusnál vannak a kulcsok, akkor az *ördögnél nincsenek* kulcsok. Krisztus megsemmisítette, és megbénította az örök ellenséget.

Zsidó 2:14 Mivel tehát a gyermekek testtől és vérből valók. Ő is hasonlatosképpen részese lett azoknak, hogy a halál által megsemmisítse azt, akinek hatalma volt a halálon, tudniillik az ördögöt.

Az Úr Jézus a saját *halála által* lekerült a pokolba, tehát kettős halált halt: szellemi és fizikai halál. Az Ő halála által *semmisítette meg* a pokol munkáit és az ördögöt, a halált. Közben lapozzunk el a **Kolosse 2:15**-höz, hogy jobban láthassátok, ezt a kérdést. Mert Jézus *legyőzte* és megfosztotta a hatalmától az ellenséget, a sötétség erőit.

Kolosse 2:15 Lefegyverezvén a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, azokat nyilvánosan megszegyenítette és mutogatta, győzelmet aratván felettük a keresztfá által.

Ki tette ezt? Jézus. Tehát az *ellenség le van győzve*. Egy másik igehelyen találjuk azt is, hogy a *talpunk alá* van helyezve. Mi történt, amikor az Úr Jézus feltámadt a halálból? És nem is akárhogyan, hanem *győztesen feltámadt* a halálból. Magával hozta a pokol és halál kulcsait. Ezt olvastuk a Jelenések 1:18 versében.

Jézus kijelentette: *én élek, és ti is élni fogtok*. Ez az *újjászületett* keresztényekre vonatkozik, ezt megtaláljátok otthon a János 14:19-ben, hogy szellőztessétek a Bibliát. Ha a keresztény csak *néha jár* a gyülekezetbe, akkor nem lesz benne olyan *mélyen* ez az ismeret, ez a *kinyilatkoztatott tudás* a kulcsról és a hatalomról, hogy *vészhelyzetben* azt elő tudja venni, és meg is tudja cselekedni.

Én is vágytam még a hátulgombolós keresztény koromban arra, amit tanított a pásztorom annak idején, hogy ha az ember elesik, vagy elhasal, vagy történik vele hirtelen valami nem várt esemény, akkor fontos, hogy mi jön ki a száján. Némelyek úgy elkerítik, de aztán ez már a jobbik változat, amikor valaki ezt mondja: jaj Istenem.

Helye, amikor azt mondja ki az ember, ami a szelleméből kiömlik: „Jézus nevében tökéletes minden csontom!” Mert amit egy vészhelyzetben *kimondunk*, azt fogjuk *megkapni*. Sötétben kimegy az ember az udvarra, belebotlik egy éles vasba. A lábszár beütése egy fájdalmas dolog. Mit mond ki elsőre? Azt kapja meg.

A *legnagyobb kulcs a szánk!* Ahogy köszöntöttük is egymást. Tehát úgy tud *mélyen* az Ige, a hatalom és a kulcs a hívő *szívébe* bejutni, hogyha rendszeresen *foglalkozik* az Igével. Rendszeresen *jár* a gyülekezetbe. Ezt Jézus mondja (Zsid. 10,25): „nem maradjatok el az egybegyülekezésről!”

És egy kritikus helyzetben, automatikusan az Ige fog feljönni. Én is felértem egy olyan szintre, hogyha hirtelen valami hatás ér, már az jön ki: „Jézus nevébe...!” Ez az első hetekben és hónapokban még nem igazán működik.

Előbb azt mondtuk, hogy a *kulcs Jézusnál* van, mert Ő, mikor győzedelmesen feltámadott, akkor elvette az ellenségtől a pokol és halál kulcsait, és magával hozta. Ezt követően mi történt? Most fogjuk fölolvasni, hogy elénk tárta, *nekiünk adta*, hogy ezeket a kulcsokat használva, *győztes életet* élhessünk.

Máté 16:15-19 Monda nékik: ti pedig kinek mondotok engem? Simon Péter pedig felelvén, monda: Te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia. És felelvén Jézus, monda néki: Áldott vagy Simon, Jónának fia, mert nem test és vér jelentette ezt meg néked, hanem az én mennyei Atyám. De én is mondom néked, hogy te Péter vagy, és ezen a kősziklán építem fel az én gyülekezetemet, és a pokol kapui sem vesznek rajta diadalmat. És néked adom a menny királyságának kulcsait, és amit megkötsz a földön, a mennyekben is kötve lesz. És amit megoldasz a földön, a mennyekben is oldva lesz. Ámen.

Gyorsan fellapozzuk ezt az Igét. Mert ez *kijelentés* által érthető meg. Jézus megkérdezte Pétert? Ki vagyok én? És kinek tartasz engem? Péter egyértelműen válaszolt, hogy Te vagy a *Krisztus*. Krisztus azt jelenti: Felkent, Messiás. Jézusnak a címe a Krisztus. Ezen belül a felkent és Messiás, attól függ, hogy milyen nyelvvél értelmezzük ezt.

Honnan vette Péter, hogy Ő Jézus? Hogy Ő a Krisztus. Azt mondja az Ige: nem test és vér mondta meg a számára. *Nem ember* mondta meg számára. Akkor honnan vette? *Kijelentés* által vette. Ez egy kulcs. Ez egy nagyon fontos *kulcs*. Ezt mindjárt meglátjátok. A 18-as versben pedig azt mondja az Úr Jézus: ezen a *kősziklán* építem fel a Gyülekezetet, vagyis a globális Egyházat. Ezen a pokol kapui sem vesznek diadalmat!

Pétert eltemették, és a sziklasírájára építettek egy templomot. Mert helytelenül szó szerint vették, hogy Péter a kőszikla, és erre építettek egy templomot és egy egyházat. De itt az Ige a 'kőszikla' alatt nem Pétert érti, hanem azt a 'kijelentést', amit kapott Péter Istentől, hogy Ő a Krisztus, Aki előtted áll. Tehát vannak részek, amit csak kijelentés által lehet megérteni. S ezért lehet imádkozni. Kérni a *kijelentést* és *tisztánlátás* Szellemét. Ez megint egy kulcs.

Péter kijelentés által kapta meg, hogy Jézus a Krisztus, és Krisztusra épül az Egyház. A kőszikla a kulcs, a kijelentés, és Krisztus a Messiás, a feltámadt. A Gyülekezetnek a *hatalma* Krisztustól származik, az *átadott kulcsok* alapján.

Jézus kb. ilyet mond itt, a 18-as versben: én vagyok a *Krisztus*, akire Isten az Ő Gyülekezetét *építi*, és erre a *kijelentésre* olyan *hatalmat* adott, amelyre a pokol sem vesz hatalmat. Tehát a *kőszikla* alatt egy *kijelentést* kell érteni.

És utána 19-es versben azt mondja: íme, néktek *adom* a mennyek országának... (A KSZE Bibliában itt a királyságának szót olvashatjuk. Vannak ilyen pontosítások, mert mást jelent az ország, és más a királyság. Mert különbség van a kettő között, s ezért vannak ezek pontosítva.)

...és ezekkel a *kulcsokkal*, amit Jézustól kapnak az *újjászületett* keresztények, ezekkel a kulcsokkal *megköthetnek* dolgokat. És amit a *földön* megkötünk, az a *szellemi* világban is kötve [tiltva] van. Azaz a mennyekben.

Három menny van: A földet körülvevő 1/ *atmoszféra*, 2/ a csillagos ég, az univerzum, 3/ és a harmadik a nagyon-nagyon távoli *menny*. Jessy is milyen sokáig utazott, mikor az angyalok elvitték.

És ugyancsak ezzel a kulccsal meg lehet *oldani*, meg lehet *engedni*, ki lehet *árasztani* dolgokat. Mit árasztunk ki? Kiárasztjuk a kenetet, a jó dolgokat. *Rendeleetet* hozunk az angyaloknak, hogy menjenek és végezzék el ezt és azt a munkát. Tehát a jó dolgokat azt megengedjük, kiárasztjuk.

Képzeltetek el egy olyan zsákot, ami fel van függesztve a szájával lefelé. Ahhoz, hogy a tartalma kifolyjon, és mondjuk a garatba folyjon, mit kell tenni ehhez? A madzagot meghúzni, ami a zsák száján van, és a zsák szája kinyílik. Ez egy oldás. Kiárasztás. És megy a darálóba ez a gabona. Menjünk tovább...

Máté 18:18-20 Bizony mondom néktek: Amit megkötök a földön, a mennyben is kötve lesz: és amit megoldotok a földön, a mennyben is oldva lesz. Ismét mondom néktek, hogy ha ketten közületek egy akaraton lesznek a földön, bármely dolog felől, amit csak kérnek, megadja nékik az én mennyei Atyám. Mert ahol ketten vagy hárman egybegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük. Ámen.

Gyakorlatilag ebben a versben meg van ismételve, amit az előbb olvastunk. Egyébként is minden Igét legalább két-három Igével alá szükséges támasztani. Nekem is tettek fel kérdést, más felekezethez tartozó testvérek a Jakab 5:16-ból, hogy mit jelent a „valljátok meg bűneiteket”? Elszaladtam az előljáromhoz, s megkérdeztem, most ezt mivel lehet kivédeni.

És rögtön mondta az Igét, hogy két-három tanúbizonyossággal támasztassák alá minden szó. Tehát ehhez kellene még 2-3 Ige, de nincs. A Páli levelekben sehol *nem* olvashatunk a bűnmegvallásról. A levek többsége pedig Pál tollából származik.

Tehát hatalmat kaptunk az oldásra és a kötésre. Természetesen a *jó* dolgokat *megoldjuk*, szabaddá tesszük, a *rossz* dolgokat pedig megkötjük, *megtiltjuk*. Ezt jelképesen akár egy sorompónak is vehetjük. Mondjuk, te lennél a sorompókezelő, akkor bizonyos esetben a sorompót leengeded, és megtiltod a közlekedést ezzel. Mikor pedig elmegy a vonat, akkor felcsavarod, s szabad a közlekedés. Valahogy ehhez tudom hasonlítani az oldást és kötést. A megengedést és megtiltást.

Vagy egy közlekedési jelzőlámpa szintén ezt teszi, most már automatikusan. Régen még Pécsen láttam olyat, egyik kereszteződésben, a hetvenes években, hogy volt egy magaslat, egy emelvény, és bement egy rendőr bácsi, és ott ő kapcsolgatta a különböző lámpákat. Ma már minden automatikus, de a *tiltás*, meg az *engedés* a színek alapján az egyértelmű.

Itt azt mondja az Ige, azt olvastuk, hogy *amit* megkötsz a földön, és *amit* megoldasz a földön. Mit jelent ez az *amit*? Azt jelenti, hogy *bármit*! Bármí, ami neked nem tetszik, azt *tiltsd* meg. Bármí, ami neked jó, kedves, azt pedig *engedd* meg. Tedd szabaddá. Tehát rajtunk múlik, hogy a sorompót leengedjük, és megtiltjuk vele a közlekedést, vagy felnyitjuk, és szabad utat adunk. A *menny kulcsait* az Úr nekünk adta. Abból a célból *adta* nekünk, hogy *uralkodhassunk* a földön.

Egyébként mindkét versben felfigyelhetünk arra, hogy a *föld* és a *menny* között *kapcsolat* van. Mégpedig az *oldás-kötés* hatalma által. Tehát *amit* mi a földön, azaz a *fizikai* síkon megtiltunk, az a *szellemi* birodalomba is meg van tiltva. *Amit* a földön, a fizikai síkon *megengediünk*, az a szellemi birodalomban is meg van engedve, *nyitott ajtót* biztosítunk annak a dolognak a számára.

Az imáknál is tanultuk, hogy Isten *korlátozva* van az imáinkra. Ebben az esetben is Isten *korlátozva* van arra, hogy mi *mit teszünk*. Használjuk-e az *oldás-kötés* hatalmát. Eszembe hozott az Úr azt a történetet, ami a *Hívők hatalma* című könyvben van. Hagin írt arról, hogy az Úr Jézus őt személyesen *tanította* nem egy esetben. Egyik alkalommal egy majomszerű lény [démon] odaállt *kettejük közé*, és ott sivalkodott, tehát *zajt* keltett, a végén pedig *füstölgött*, nagy *füstpamacsokat* eregetett. Tehát Hagint zavarta, hogy nem jól hallja, amit az Úr Jézus mond neki, utána meg már nem is látja, még a szájáról sem tudta leolvasni.

Ő arra várt, hogy majd az Úr Jézus tesz ezzel valamit. Ezzel a démonnal. Amikor Hagin felháborodva mondta az Úr Jézusnak, hogy nem hallak, elvesztem a tanítás fonalát! Nem tennél valamit? Azt mondta: nem! Mert a *kulcsokat neked adtam*. Ez egy nagyon jó példa erre. Kösd meg, *tiltsd* meg, és akkor *meg fog szűnni*.

És akkor elkezdte *gyakorolni a hatalmát*: a Jézus nevébe megtiltom, hogy itt visongjál! Csend lett, de a füst még mindig ott volt. Utána arra is parancsolt, megtiltotta, és ott hevert, mint a megvert kutya, nyüszített a padlón. Az is zavarta. Mondta Jézus: most meg van kötve ugyan, de parancsold neki, hogy *takarodjon* ki ebből az épületből. Megparancsolta, és kiment.

Nagyon egyszerű példa, de nagyon tanulságos. Így *működik* a hatalom gyakorlása, ezekkel a kulcsokkal, amit Jézus nekünk adott. Isten *korlátozva* van arra, hogy mi *mit teszünk* a kulcsokkal. Ószövetségbe is olvassuk egy-két helyen, hogy *korlátozták* az izraeliták Istent, engedetlenségükkel, és egyéb dologgal.

A lényeg az, hogy te csak *hidd* és *cselekedd* ezeket az Igéket. A kulcs *nálad* van, a kulcsokkal nyithatsz és zárhatsz. Amint meg van írva, *cselekedj úgy*. A *Jézus neve* a kulcs, és ez a *név* ajtót nyit a *lehetetlenre*, és ajtót nyit a *természetfelettihez*. A természetfelettihez, ami a *hitvonal fölött* van.

Amíg *testben* vagyunk, addig nem igazán hitben vagyunk, de mikor teljesen átlépünk a hitvonal fölé, akkor *hitben* vagyunk. A szellemi birodalomban vagyunk. Ma is *ugyanannyi erő* van Jézus nevében, mint amikor Ő itt *testben* szolgált a földön. Ezt valljuk meg együtt, hogy belétek rögzüljön: *Ma is ugyanannyi erő van Jézus nevében, mint amikor Ő itt szolgált a földön!* Ámen. Semmivel sem kevesebb.

Amikor Jézus *nevét* szádra veszed, mint *kulcsot*, akkor az az erő *mögötte* áll. Az az erő, ami az Úr *Jézussal volt*. **Róma 12:2**-höz lapozok én, a Bővített szerint fogom felolvasni nektek. A múlt héten hallhattátok a mi Bibliánkból. Elég izgalmas a *Bővített* fordítás is.

És ne szabjátok magatokat e világhoz, e korhoz, átalakulva és alkalmazkodva annak külső felszínes szokásaihoz, hanem változzatok el a ti elméteknek teljes megújítása által.

Teljes megújítása által. A *helyes megvallás kulcsa* miben rejlik? A gondolatok *kicserélésében*. Mert a világi gondolkodást tanultuk több évtizeden keresztül, de ezt át kell *formálni*, át kell alakítani az Úr *Jézus gondolkodásához* hasonlóan.

Ne lepődj meg, ha a világ megbélyegez, hogy 'agymosott' vagy. Lehet, hogy már némelyetek megkapta. Igazából ez félig-meddig igaz. Csak az 'agymosás' szót inkább pejoratív és rosszindulatúként használják. Mi inkább úgy fogalmazunk, hogy a *gondolkodásunkat megújítjuk* a Krisztuséhoz hasonlóan, mert Isten Igéje ezt mondja. Ez így szebben hangzik.

Hallottátok már, de nem árt, ha még egyszer: a *gondolkodás*, a *hit* és a *beszéd* nagyon szorosan *összefügg* egymással. Mert *amiről gondolkodunk*, az egy áttételen keresztül, a szívünkön keresztül *kijön a szánk*. A szavaid *elárulnak*. Nem is kell személyi igazolványt mutatni. Az Ige azt mondja: a *szívünk teljességéből szól a száj*. S ez így van.

A LEGNAGYOBB KULCS A SZÁNK! Egy szájból kijöhet az *élet beszéde*, amiből kinő az *élet fája*. Vagy pedig *Igével ellentétesen* szól a keresztény, és a saját szelleme egy *törést* szenved. A szánkban van az *élet* és a *halál*. Amit te *kimondasz*, annak alapján *működik Isten királysága*. Ezért nagyon figyelni kell arra, hogy *mit mondunk* ki.

Nekünk, mint újjászületett keresztényeknek *jogunk* van, *erőnk* van és *hatalmunk* van ahhoz, hogy *megkössünk* dolgokat, és *megoldjunk* dolgokat. Tehát ahhoz, hogy *használjuk* az *oldás-kötés* hatalmát. Ez a *királyság kulcsa*.

A kulccsal *képes* vagy nyitni és zárni, megállítani, megengedni, továbbá kiárasztani, attól függően, hogy miről beszélünk éppen. Jézus *adta* ezeket a kulcsokat, és ezzel nekünk *hozzáférést* biztosít különböző dolgokhoz. Természetesen a hatalomhoz, ha így globálisan vesszük.

A kérdés az, hogy *te mit teszel* a hatalmi *kulcsokkal*. Használod, vagy rozsdásodik a fiókban. Mert ez meglátszik a saját életeden. Természetesen az ördög munkáját azt megkötjük, mert arra nincs szükségünk, megtiltjuk.

Hétfő reggel úgy ébredtem, hogy azt álmodtam, hogy egy autónak hiányzik a kereke. Valószínű ellopták. Most erre nem úgy reagáltam, hogy akkor most nem indulok Pestre, a pásztor konferenciára, hanem alkalmaztam a kötést. S megkötöttem az ördög munkáit, nemcsak az én autóm fölött, mert az pontosan nem jött ki az álmomból, hogy az én autóm, vagy valamelyik pásztor társ autója.

És akkor mindazok fölött megkötöttem, akik jönnek a pásztor konferenciára. Természetesen nem történt semmi. Tehát az ördög munkájára nekünk nincs szükségünk. Ezért nekünk ezt meg kell *tiltani*. Ahogy a jelét látod, hogy feltolná a szarvát, azonnal *foglalkozni* kell vele. Ehhez nagyon jó, a „Veszek a szent vérből” című imádság, amit kaptatok.

A kenetet, azt ki kell *árasztani*. Az angyalokat el kell *oldani*, munkára kiküldeni. Ez pedig az oldás. A jó dolgokat kiterjesztjük, kiszélesítjük, másokra is kiárasztjuk. Ha jön egy *gyógyító kenet* hét közben, és nem tudom, hogy kié, akkor *kiárasztom* a szükségben lévők felé. Azt a kenetet, mert lehet, hogy köztetek van, lehet, hogy máshol van az illető.

(Vállban jelent meg a gyógyító kenet, ez egy izom jellegű dolog, köszönjük a drága Szent Szellemnek, hogy bekapcsolta a szellemi ajándékokat a dicséret alatt. Sarok ízületben, kéz ízületben van gyógyító kenet, aztán az alkarban, és csont és fogazat területén. Ott bizony. Lehet megerőltetés, vagy valami húzódás.)

A kulcsok *fajtajáról* legközelebb tanulunk, mert túl hosszú lenne, ugyanis más kulcsok kellenek a *gyógyulás* megszerzéséhez, más kulcsok kellenek az *anyagiak* megszerzéséhez. És egy kicsit belenézünk jövő héten ebbe az irányba, hogy milyen fajta kulcsok léteznek.

A mai ez a bevezető kulcsokba. Hogy vannak kulcsok, nekünk *adattak* a kulcsok, és ezeket *használunk* kell a saját érdekünkben, a családjunk, illetve környezetünk érdekében. Ezért van ima a családra, a községre, az országra. Ezekkel élnünk kell. Nagyon sokfelé találkozunk az oldás-kötésnek a részéve, az imájával. Hallelúja.

Úrvacsorát is ígértünk ma nektek. Folytatjuk az Úrvacsorával:

1 Korinthus 11:23-32 Igékből szoktam felolvasni. A Biblia szerint mindenki tarthat otthon úrvacsorát. Előtte még, aki kíváncsi a *vérenek* a hatalmára, a **3 Mózes 17:11**-ben megnézzük ezt. Ez egy kulcsfontosságú Ige. Bizonyára láttátok már az ószövetségben, hogy az akkor élőknek nem volt szabad a vért megenni. Ez csupán azért van, mert a Biblia azt írja:

Mert a testnek élete a vérben van, a [testnek élete a vérben van, tehát a vérben élet van.] én pedig az oltárra adtam azt néktek, hogy engesztelésül legyen a ti életetekért, mert a vér a benne lévő élet által szerez engesztelést.

És mit csináltak az ószövetségben évente az *engesztelő áldozat* során? A bakok és a bikák *vérével hintették* meg a Szentek Szentjét. A másik bakra pedig *ráolvasták* a nép bűnét, és kiküldték a pusztába. Tehát a *bűnbak kivitte* a nép közül a bűnt, ami rá lett olvasva. Igaz, hogy ez nem egy végleges megoldás volt, mert *évente ismételni* kellett.

Végleges megoldás az Úr Jézussal született meg, mert neki *egyszer* kellett a keresztre menni, és *egyszer* kellett a vért kiontania. A Zsidó 9:22-ben otthon megnézhetitek, hogy „csaknem minden vérral tisztítatik meg a törvény szerint”. Tehát az ószövetségben.

Az *ószövetségben* a vér célja: a tisztítás, *elfedés*. Ez olyan, mint mikor van egy kék ajtód, s átfested pirosra, akkor azt elfeded. És nem eltörölöd, mert nem lecsiszoltad, hanem csak átfestetted. A vér is így működik.

Most az *újszövetség* egy jobb szövetség, az Úr Jézus vére nem elfedte, hanem *eltörölte* a bűnt, egyszer és *mindenkorra*, a múlt, jelen és jövő vonatkozásában. Egyszer kellett ennek az engesztelő áldozatnak, az áldozati Báránynak, az Úr Jézus Krisztusnak a keresztre mennie, és a vért ontania. Talán egy kicsit segít ez a két Ige, hogy jobban lássátok a *vérenek a jelentőségét*, és fontosságát.

Amikor az ószövetségben *veszély* fenyegette Isten népét, akkor azt mondta az Ő népének, hogy az ajtófélfát, és a szemöldökfát *kenjétek be vérral*, és a pusztító nem fog bemenni. Erre alapulnak ezek az imák is, amit a mai napon kiosztottam. A *szent vér oltalmát* naponta szükséges *megvallani*, magatok felett, szeretteid felett, az utatok, a munkátok felett. Ha másra nincs idő, akkor egy mondatban: *A szent vér oltalmát árasztom ki ezen és ezen területem felett!*

Eléd helyezzük Édes Atyám mindannyiunk szívét, és a Szent Színed elé járulunk, hogy az Úr Jézus Krisztus Testét és a vért – a kenyeret és a bort magunkhoz vegyük. Közös imádkozunk: *Atyám, amit elvételtem, az az Úr Jézus Krisztusra lett terhelve. Most megítélem magam, és köszönöm, hogy a Szent Vér lüktet az életem felett, és ez tisztaságban tart, megigazultan tart a Jézus nevében!* Vesszük a kenyeret:

1 Korinthus 11: 23-32 Mert én az Úrtól vettem, amit nektek előtökbe is adtam, hogy az Úr Jézus azon az éjszakán, melyen elárultaték, vette a kenyeret, És hálákat adván, megtörte és ezt mondotta: Vegyétek, egyétek! Ez az én testem, mely tiérettetek megtöretik, ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.

Mondjuk együtt: *Köszönöm Úr Jézus, a megtört testedet, ami által birtokolhatom a szent egészséget. Az 1 Péter 2:24 valóságát vallom meg az életem felett, azaz a testemet, szent egészségnek nevezem. És amint Te vagy, úgy vagyok én is e világban, mert a Jézus Krisztusban való élet szellemének törvénye megszabadított engem a bűn és a halál törvényétől. Köszönöm Úr Jézus a megtört testedet, amit most magamhoz veszek. Ámen.*

Hasonlatosképpen a pohárt is vette, minekutána vacsorált volna, ezt mondván: E pohár amaz újszövetség az én vérem által, ezt cselekedjétek, valamennyiszer isszátok az én emlékezetemre.

Mondjuk együtt: *Köszönöm Úr Jézus a kiontott Szent Véredet, amely engem tisztára mosott, és igazzá tett. Így bármikor az Atya trónja elé, az Ő Szent Színe elé járulhatunk, bűntudat nélkül, kárhóztatás nélkül. Ámen.* Köszönöm a Szent Véredet.

Mert valamennyiszer eszitek e kenyeret és isszátok e pohárt, az Úrnak halálát hirdessétek, amíg eljövend.

Ebben benne van a feltámadás is természetesen. Árasszátok ki a hiteteket, ez is egy oldás. Ez is egy kulcs, amiről ma tanultunk: *Köszönjük Uram a kereszten elvégzett munkád, és hálát adunk Uram a dicsőséges szabadításodért mindörökkön örökké. Ámen.* Milyen csodálatos dolog ez, hogy az Úr gondot visel ránk, hogy a sátorházunk is ép legyen. Hallelúja.

A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításokból származnak.